

متن پرسش

با سلام و عرض ادب: استاد گرامی. پس از بارها خواندن قرآن به همراه ترجمه و بعضا تفسیر آن به این برداشت رسیده ام که برخی از باورهای ما چندان مطابق با قرآن نیست. چند مورد را ذکر می کنم لطفاً به تفصیل پاسخ دهید. ۱. فکر می کنم خدا در قرآن هیچ فردی را مانند حضرت ابراهیم (ع) ستایش نکرده است. ایشان با صفات بسیار نیکو توصیف شده و در چند جا به همه انسانها سفارش شده از مرام ایشان پیروی کنند. یا آیات بسیاری به زندگی حضرت موسی (ع) پرداخته و از ایشان به بزرگی یاد شده است. با این حال مقام ایشان در جان و دل يك شیعه نسبت به مقام ائمه (ع) که مستقیماً اشاره ای به آنها نشده چقدر است. چرا به ما به این پیامبران الهی که اینچنین مورد توجه پروردگاردن توسل نمی کنیم و سراغی از مزارشان نمی گیریم و به زیارتشان نمی رویم و گنبد و گلدسته درست نمی کنیم؟ من احساس می کنم نظر شیعیان نسبت به ائمه (ع) با نوعی مبالغه همراه است و با روح حاکم بر قرآن سازگار نیست. مگر اصل دین را نباید از کتاب آسمانی آن گرفت این مقامی که ما برای ائمه (ع) متصوریم از کجا نشأت گرفته و تا چه حد معتبر است. ادله قرآنی ما چیست؟ ۲. در بسیاری از آیات قرآن هر جا به اقامه نماز سفارش شده بلافاصله ایتاء زکات هم آمده است اما فقه شیعی زکات را در برخی اقسام محدود نموده که اکثریت مسلمانان در طول عمر خود يك بار هم زکات نمی دهند. چطور می شود که انجام يك عمل واجب در قرآن موكداً سفارش شده و در بسیاری موارد در کنار فریضه مهمی مانند نماز قرار گرفته اما مسلمانان بسیاری با اولی هر روز سروکار دارند و با دومی اصلاً نه. از آن طرف وجوب خمس تنها در يك آیه از قرآن آمده اما فقه شیعی دستگاه عریض و طویلی برای آن درست و همه انسانهای صاحب درآمد را ملزم به پرداخت آن کرده و سهم امام و سهم سادات تعیین کرده است و نیمی از خمس را به جیب روحانیون ریخته است و قس علیهذا. ۳. این نظام توزیع خمس از کجا آمده است. ذی القربی در آیه مربوط به خمس در سوره انفال شده اند همه انسانهایی که از نسل پیامبر خواهند بود. یعنی خداوند برای همه انسانهای از نسل پیامبر تا قیامت سهم ویژه ای در نظر گرفته است. اینگونه توجیه می کنند که زکات بر سادات حرام شده و در عوض خمس به آنها می رسد. اصلاً چرا بین سادات و غیرسادات تفاوت قائل شده اند. در جامعه کنونی چه فرقی بین آنها وجود دارد چرا سادات خمس بگیرند و غیرسادات زکات. آن نیم دیگر خمس که به روحانیون می رسد به چه دلیل است؟ در زمان ائمه (ع) هم به این شکل بوده است؟ ائمه (ع) به سادات و مبلغین خمس می دادند و به بقیه زکات؟

باسمه تعالی: سلام علیکم: در مورد قسمت ۱؛ خوب است به کتاب «مبانی نظری نبوت و امامت» به قسمت «امامت در قرآن» رجوع فرمایید تا ان شاء الله دقت‌های قرآنی شما نسبت به جایگاه اهل‌البیت و مقام امامت بیشتر شود تا آن‌جا که متوجه خواهید شد چرا حضرت ابراهیم «علیه‌السلام» در دعای خود تقاضا می‌کنند به صالحین ملحق شوند. راستی صالحین جز کسانی‌اند که به تعبیر قرآن از هرگونه آلودگی پاک شده‌اند، آن‌هم به همان معنایی که در آیه‌ی ۳۳ سوره‌ی احزاب متذکر است که به تعبیر علامه طباطبایی اگر دقت کنید آن اراده‌ای که در آیه‌ی مذکور مطرح است، غیر از اراده‌ی عمومی است که برای پاک کردن همه‌ی انسان‌ها از طریق شریعت اراده فرموده است؟ زیرا می‌فرماید: خداوند اراده کرده است فقط شما اهل‌البیت را از هرگونه رجسی پاک کند. ۲- خود قرآن در تبیین آیات الهی رسول خدا «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» را مأمور کرده و می‌فرماید: «وَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ» (۴۴/ نحل) ما قرآن را بر تو نازل کردیم تا برای مردم آن‌چه به سوبیشان آمد را تبیین کنی. و لذا مصداق‌های زکات در زمان خود رسول‌الله «صلوات‌الله‌علیه» مشخص گردیده، می‌ماند که فکر کنیم آیا امروز که منابع تولید تغییر کرده نباید مصداق‌های زکات تغییر کند؟ ۳- در همان کتاب روشن می‌شود که ما در کنار اطاعت از خدا، مأمور به اطاعت از رسول خدا و اولی‌الامر هستیم و مسلم اولی‌الامر باید انسان‌های معصومی باشند که خداوند ما را به اطاعت از آن‌ها دستور داده است، وگرنه ما را به اطاعت از کسانی دستور داده است که امکان گمراهی ما در آن‌ها هست که مسلم خدای هدایت‌گر چنین کاری را نمی‌کند و از طرفی در قرآن اهل‌البیت را به عنوان انسان‌های معصوم معرفی نموده است تا ما در فهم قرآن و فهم مصداق‌های خمس به آن‌ها رجوع کنیم تا در مدیریت جامعه‌ی اسلامی سرگردان نباشیم. حال اهل‌البیت در روایات متعدد، جایگاه خمس را مشخص کرده‌اند و این به معنای قراردادن سهمی برای مدیریت علمی و اجرایی جامعه‌ی اسلامی است و در مباحث فقهی بررسی‌های مفصلی در این مورد شده است. موفق باشید